

Koranen, det eviga miraklet

Detta är en fredagspredikan:

All pris tillhör Allah, den Nåderike, den Barmhärtige, som lärde ut Koranen, som sände ned Furqan, och gjorde den till vägledning för människor och jinner. Jag bevittnar att det inte finns någon gud utom Allah, ensam utan medhjälpare, och jag bevittnar att Muhammad är Hans tjänare och sändebud. Må Allahs välsignelser och rikliga fred vara över honom.

Därefter: frukta Allah, Allahs tjänare, med sann gudsfruktan, och vaka över Honom i det fördolda och i det öppna, *"O ni som tror! Frukta Allah med den fruktan som tillkommer Honom, och dö inte annat än som muslimer."*

Allahs tjänare:

En dag kom al-Walid ibn al-Mughira - en av de främsta ledarna för otrohet i Mekka - till Profeten ﷺ, och Profeten ﷺ läste Koranen för honom. Det var som om hans hjärta mjuknade. Då talade Abu Jahl till honom för att få honom att kritisera Koranen, men Allah lät honom uttala det de brukade dölja. Han sade:

"Vad ska jag säga? Vid Allah, det finns ingen bland er som är mer kunnig än jag om dikter, inte om dess rytmiska verser, inte om dess långa dikter, och inte om jinnens poesi. Vid Allah, det han säger liknar inget av detta. Vid Allah, hans ord har verkligheten en sötma, och det har en skönhet. Dess

övre del är fruktbarande, dess nedre del är rikligt flödande. Det är verkligen överlägset och inget kan överträffa det, och det krossar allt som är under det.” (Återberättad av al-Hakim)

Precis som Abu al-Walid Otba ibn Rabi‘a sade till Quraysh när han hörde Koranen: ”Jag har hört ett tal som jag aldrig tidigare hört något liknande. Vid Allah, det är varken poesi, magi eller spådom. Vid Allah, det tal jag har hört kommer att få en stor betydelse.” (Återberättad av al-Bayhaqi)

Och det är samma ord som Ja‘far ibn Abi Talib sade till Negus när han beskrev Profeten ﷺ. Han sade: ”Och han läste för oss en uppenbarelse som inget annat liknar. Så vi trodde honom, och vi trodde på honom, och vi visste att det han kom med är sanningen från Allah.” (Återberättad av Ishaq ibn Rahuyah)

Koranen är Allahs tal, det eviga tecknet, det avgörande beviset för Profeten ﷺ, det mest upphöjda av Allahs ord, Han som är fullkomlig i majestät och fulländning. Allah, upphöjd är Han, liknar ingenting, och Hans tal liknar inte skapelsens tal. Det är ett tal som bär fullkomlighetens, majestätets och storhetens egenskaper. Det finns ingen brist i det och ingen krokighet. Det är den klara sanningen; falskhet når det inte, varken framifrån eller bakifrån.

Allah den Upphöjde har inte sänt någon profet utan att stödja honom med tydliga tecken som bevis för hans sanning och profetskap, såsom Allah säger: *”Vi har sannerligen sänt Våra sändebud med klara bevis.”* (al-Hadid: 25)

Men den sista av profeterna, Muhammad ﷺ, gav Allah det största och mest lysande tecknet – ett evigt och bestående tecken: den Mäktiga Koranen.

Profeten ﷺ sade: ”Det finns ingen profet utan att han fick något genom vilket människor trodde på honom. Men det jag har fått är en uppenbarelse som Allah har uppenbarat för mig, och jag hoppas att jag ska vara den av dem med flest följare på Domedagen.” (Återberättad av al-al-Bukhari och Muslim)

Den Ädla Koranen är en mirakulös bok. Allah utmanade människor och jinner att komma med något liknande den, eller med tio suror som den, ja till och med med en enda sura lik den. Men de kunde inte, och de kommer aldrig att kunna. Utmaningen står kvar till Domedagen.

Allah säger: *"Säg: Om människor och jinner samlades för att frambringa något liknande denna Koran, skulle de inte kunna frambringa något liknande den, även om de stödde varandra."* (al-Isra': 88)

Varför är Koranen ett mirakel? Och hur kunde araberna – mästarna i vältalighet och språk – vara oförmögna att komma med en enda sura lik den?

Profeten ﷺ var en man av det bästa släktet bland araberna, med det bästa uppförandet, den sannaste tungan och den största pålitligheten. Men han var analfabet, han läste inte och skrev inte, och han hade aldrig någon lärare. Så som Allah beskrev honom: *"Du brukade inte läsa någon bok före detta, och du skrev den inte med din högra hand. Då skulle de falska ha tvivlat."* (al-Ankabut: 48)

Men han trädde ändå fram och läste för människorna en Bok på den högsta nivån av uttryckskraft, och som skiljer mellan sanning och falskhet. Han berättade för dem att den är Allahs ord, och utmanade med den både människor och jinner, och förkunnade att han är Allahs sändebud till världarna. För de som förnekade var den som sända blixtrar; de stod inför dess verser ödmjuka, erkännande att den är ett överväldigande mirakel, och att inget av det de känner till liknar Koranen – varken i dess ordalydelse eller dess innebörd.

Koranen är mirakulös i sina ord och sin struktur, mirakulös i sina betydelser, mirakulös i sanningen i sina berättelser, mirakulös i fulländningen av sina lagar.

Vad gäller dess mirakel i ord och struktur, så är den på ett tydligt arabiskt språk. Dess ord kom med den yttersta vältalighet och klarhet; inget liknande är känt före den. Den är varken poesi eller prosa – något helt annat. Det enskilda ordet i den förenar både mjukhet och tyngd, vältalighet och uttryckskraft, och sedan ordnas det bredvid sitt systerord likt det, som ett sammanfogat halsband av pärlor och rubiner.

Den där beduinen hör Allahs ord: *"Förkunna öppet det du befallts, och vänd dig bort från avgudadyrkarna"* (al-Hijr: 94), och faller ned i tillbedjan och säger: *"Jag föll ned i tillbedjan på grund av dess vältalighet!"*

Berätta för mig, vid din Herre, vad den där väldiga versen gjorde i ditt hjärta, när Han säger: *"Och det sades: 'O jord, svälj ditt vatten!' och: 'O himmel, håll tillbaka!' Och vattnet sjönk undan, och saken avgjordes, och arken lade sig på al-Judi, och det sades: 'Bort med de orättfärdiga"*

människorna!” (Hud: 44)

Koranen nådde fulländning, från början till slut. Du finner i den ingen svaghet, ingen brist, ingen defekt och inget som behöver rättas, såsom Han säger: *”Tänker de då inte efter över Koranen? Om den hade varit från någon annan än Allah, hade de funnit mycket motsägelse i den.”* (an-Nisa': 82)

Och vad gäller dess mirakel i betydelse, så är det det största och tydligaste av miraklen. Koranen har samlat ädla betydelser som ingen människa kan känna ens en tiondel av, utom genom uppenbarelse från Allah. Den är ett upphöjt tal om Allah och Hans namn och egenskaper, om den sanne Guden och bevisen som pekar på Honom, om uppståndelsen efter döden och scenerna i det kommande livet som om de sågs med egna ögon, om änglarna och profeterna, om det vidsträckta universum och dess lysande tecken i horisonterna, om människan, hennes skapelse och syftet med hennes existens, om den väg genom vilken människan finner rättelse och godhet i sitt liv, och om dem som vägledades och ökades i vägledning, och dem som gick vilse och följde sina begär. Allt detta i ett sant tal, utan motsägelse eller konflikt, och i sanna berättelser som överensstämmer med den sunda naturen, som känner Allah genom Hans fullkomlighet och skönhet, och vad Han förtjänar av underkastelse och vördnad.

Och vad gäller dess mirakel i sina berättelser, så berättar den om det förgångnas osynliga verkligheter med sann berättelse, och den beskriver händelserna som om Profeten ﷺ hade bevittnat dem.

Hur skulle en analfabet man, som varken läser eller skriver, kunna berätta för människor om Nuh och floden, om Ad och deras tyranni, om Thamud, och om Shu'aybs folk och Lots folk? Om grottans människor, om Dhu l-Qarnayn, om Talut och Jalut – och beskriva allt detta med en berättelse som aldrig någonsin motbevisas, utan som tvärtom ständigt bekräftas av de utdöda folkens lämningar och arv?

Han berättar om Yusuf och hans bröder, en förunderlig berättelse som ingen känner till utom den som känner det fördolda och det synliga, Han som sade: *”Detta är av det fördoldas nyheter som Vi uppenbarar för dig. Du var inte hos dem när de enades om sin sak och smidde sina planer.”* (Yusuf: 102)

Han berättar om Musa och Farao och Israels barn och vad som hände dem. Hur skulle Allahs sändebud ﷺ känna till allt detta, när han inte kände den hebreiska skriften och inte hade tagit från dess folk – annat än

genom Allahs uppenbarelse till honom, Han som säger: *"Du var inte vid den västra sidan när Vi gav Musa befallningen, och du var inte bland vittnena. Men Vi lät generationer uppstå, och tiden blev lång för dem. Och du bodde inte bland Madyans folk och läste Våra verser för dem, men Vi var de som sände [sändebud]. Och du var inte vid berget Tur när Vi kallade, utan som en barmhärtighet från din Herre, för att du ska varna ett folk som ingen varnare kommit till före dig, så att de må påminnas."* (al-Qasas: 44-46)

Och bland det största av dess mirakel i sina berättelser är dess tal om händelser i den nära framtiden, medan han vet att de förnekar honom. Han läser för dem verserna som berättar att romarna ska segra inom några år, när Han säger: *"Romarna har blivit besegrade, i det lägsta landet. Men efter sin nederlag ska de segra, inom några år. Allah tillhör befallningen före och efter, och den dagen gläds de troende."* (ar-Rum: 2-4) Utmaningen sker, och saken blir som han berättade.

Koranen berättar för dem att Abu Lahab *"ska brinna i en eld med flammor"* (al-Masad: 3). Detta innebär att han kommer att dö som otroende. Ändå reser sig inte Abu Lahab - inte ens i bedrägeri - för att motbevisa Koranen genom att låtsas tro. Istället dör han som en förkastad otroende.

Och bland dess mirakel i sina berättelser finns också det den berättar om vetenskapliga fakta av yttersta precision och klarhet, som forskare nyligen upptäckt - och de är precis så som Koranen berättade.

Lyssna till hur den (Koranen) berättar för dig, med kunskap, om stadierna i fostrets skapelse. Den säger: *"Vi skapade sannerligen människan av ett extrakt av lera. Sedan placerade Vi henne som en droppe i en trygg förvaringsplats. Sedan skapade Vi droppen till en blodklump, och Vi skapade blodklumpen till en köttbit, och Vi skapade köttbiten till ben, och Vi beklädde benen med kött. Sedan frambringade Vi henne som en annan skapelse. Välsignad är Allah, den bäste av skapare."* (al-Mu'minun: 12-14)

Sedan kom embryologins vetenskap och bekräftade denna exakta beskrivning av dessa stadier, som inte var kända vid den tiden. Hur skulle då Allahs sändebud ﷺ vid den tiden kunna känna till detta med sådan tydlighet och detalj av sig själv?

Du ser hur han berättar det som vetenskapen senare bekräftade: att det söta, friska flodvattnet inte blandas med det salta, bittra havsvattnet. Han säger: *"Och det är Han som lät de två haven flyta fritt - detta är sött och*

friskt, och detta är salt och bittert – och Han satte mellan dem en skiljevägg och ett ogenomträngligt hinder.” (al-Furqan: 53)

Detta är av det som omfattas av Hans ord: *”Vi ska visa dem Våra tecken i horisonterna och i dem själva, tills det står klart för dem att det är sanningen.” (Fussilat: 53)*

Och vad gäller dess mirakel i dess lagstiftning, så är den en livets bok. Allah sände ned den som en styrande vägledning, och genom den – och endast genom den – finns religionens och världens rättelse. Den omfattar alla livets områden. Dess rubrik är: *”Denna Koran vägleder till det som är rakast.” (al-Isra’: 9)*

Du ser i den dyrkan och transaktioner, verser om köp och försäljning, uthyrning och pant. Den förbjuder ränta och hasardspel, och förbjuder korruption och fusk i mått och vikt. Den organiserar det sociala livet, fastställer regler för äktenskap, skilsmässa och underhåll, och till och med amningen av barnet regleras i tydliga verser.

Den lägger grunderna för styre, politik och rättskipning, med rättvisa, visdom och barmhärtighet, och lovar den som följer dess lagar välsignelser och godhet. Sedan går dagarna och åren, och muslimerna följer Koranens lagar och dess bestämmelser, och Allah höjer deras ställning och gör dem till världens ledare, såsom Han lovade. Sedan vänder tiderna, och många av dess lagar avlägsnas från livet, och människorna skördar inget annat än svårigheter och förnedring. Är inte detta en bekräftelse av Allahs löfte och varning i Koranen, där Han säger: *”När vägledning från Mig kommer till er, då ska den som följer Min vägledning inte gå vilse och inte vara olycklig. Men den som vänder sig bort från Min påminnelse, för honom blir det ett trångt liv.” (Ta Ha: 123-124)*

Må Allah välsigna mig och er genom den Mäktiga Koranen, och ge mig och er nytta av det som finns i den av verser och vis påminnelse. Jag ber Allah om förlåtelse för mig och för er, så be om förlåtelse från Honom – Han är sannerligen den ständigt Förlåtande, den Barmhärtige.

Den andra predikan

All pris tillhör Allah, och välsignelser och fred över Allahs sändebud, över hans familj, hans följeslagare och alla som följer honom. Därefter:

Har ni hört om Koranens vördnad och dess kraft? Vid Allah, detta är

sannerligen av dess mirakel och dess bevis!

Det är som om jag ser Profeten ﷺ recitera verser ur surah at-Tur, och Jubayr ibn Mut'im – som då var otroende – hör dem, och tron går in i hans hjärta utan att be om tillstånd, medan han förbluffad säger: *"Mitt hjärta höll på att flyga."* (Återberättad av al-al-Bukhari)

Dess verser som spräckte upp de sanningsenligas hjärtan bland bokens folk, så att de föll ned vid dess hörande, i tillbedjan, gråtande och ödmjuka – såsom Han, den Upphöjde, säger: *"När den läses för dem faller de ned på sina hakor i tillbedjan. Och de säger: 'Prisad vare vår Herre! Sannerligen, vår Herres löfte kommer att uppfyllas.' Och de faller ned på sina hakor gråtande, och den ökar dem i ödmjukhet."* (al-Isra': 107-109)

Och det är som om du ser as-Siddiq Abu Bakr – må Allah vara nöjd med honom – när han byggde en moské på gården till sitt hus, där han bad och reciterade Koranen. Kvinnorna bland avgudadyrkarna och deras barn stannade vid honom, förundrades över honom och såg på honom, och detta skrämde Qurayshs ledare bland avgudadyrkarna. (Återberättad av al-al-Bukhari)

Det är miraklet i dess ord och dess betydelser, i dess berättelser, dess domar och dess lagar, i dess tal om det fördolda, i de vetenskapliga sanningar som bekräftar den dag efter dag – och ingen förnekar den utom de orättfärdiga.

Du hör verserna, och då blir du övertygad om Hans ord, den Upphöjde: *"Denna Koran kan inte vara påhittad utan Allah, utan är en bekräftelse på det som kom före den, och en detaljerad förklaring av Skriften – ingen tvekan finns i den – från världarnas Herre."* (Yunus: 37)

O Allah, gör Koranen till våra hjärtans vår, till våra bröst's ljus, till det som skingrar våra sorger och tar bort våra bekymmer. O Allah, gör oss bland dem som vördar Koranen som den bör vördas, som upprätthåller dess bokstäver, begrundar dess betydelser, bevarar dess gränser, handlar efter den och reciterar den som den bör reciteras.

O Allah, välsigna för oss Ramadan, och hjälp oss i den med bön, fasta och recitation av Koranen, och acceptera den från oss, du Barmhärtige.

O Allah, ge seger till islam och ge styrka åt muslimerna, och förgör de brottsliga bland de onda. O Allah, sänd ned trygghet i hjärtana hos dem som kämpar på Din väg, rädda Dina svaga tjänare, och höj religionens

fana med Din kraft, du Starke, du Orubblige.

O Allah, ge oss trygghet i våra länder, och rätta våra barn, fruar, släkter och vänner, och gör vårt styre hos dem som fruktar Dig, vördar Dig och följer Din belåtenhet.

Vår Herre, ge oss det goda i denna värld och det goda i det kommande livet, och skydda oss från Eldens straff.

KORANEN & SUNNAH

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)